

UZASADNIENIE

Na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

W styczniu 2014 roku M. G. udał się do miejscowości K. na ulicę (...) na teren działki letniskowej należącej do P. H., na której znajdowały się dwa budynki gospodarce oraz domek letniskowy. M. G. dostrzegł przymocowany do budynku gospodarczego kabel który był przeciągnięty do domku, jego część zwisał przy jego ścianie. Dostrzegł również obok budynku elementy konstrukcyjne stalowych w kształcie litery V. Oskarżony zabrał dostrzeżone rzeczy i oddalił się z terenu posesji.

W dniu 6 lutego 2014 roku M. G. i R. G. udali się w kierunku K. do sklepu, gdzie zakupili alkohol. Po zakupach wrócili do domu , gdzie wspólnie go spożyli. Następnie postanowili przejść się po okolicy w poszukiwaniu miedzi. M. G. zabrał z domu nożyce. R. G. i M. G. udali się na działkę w miejscowości K. usytuowaną przy ulicy (...) należąca do J. Z.. Po przybyciu na miejsce obserwowali okolice i upewniwszy się że na posesji nikogo nie ma weszli na jej teren. Na posesji znajdował się budynek gospodarczy – obora, zamknięty. M. G. przeciął metalowy skobel zabezpieczający przy drzwiach wejściowych i obaj weszli do środka budynku. Z wnętrza zabrali przewód elektryczny siłowy 4x4,5 w otulinie czarnego koloru wraz z mufami koloru siwo-czerwonymi o długości 40 metrów o wysokości 500 zł .

Tego samego dnia M. G. sam ponownie udał się do miejscowości K. na ulicę (...) na teren działki należącej do P. H.. M. G. po dostaniu się na teren posesji, udał się w kierunku zabudowań. Tam po uprzednim przecięciu kłódki oraz urwaniu ucha skobla zabezpieczającego dostał się do budynków gospodarczych, z wnętrza zabrał dwa przedłużacze elektryczne o łącznej wartości 150 zł .

Zabrane kable i przewody każdorazowo były sprzedawane na skupie złomu .

M. G. ma 26 lat, jest kawalerem, nie ma nikogo na utrzymaniu , aktualnie nigdzie nie pracuje utrzymuje się z prac dorywczych. W przeszłości nie był karany sądownie

R. G. ma 61 lat, jest żonaty, aktualnie pracuje w firmie (...). W przeszłości nie był karany sądownie.

Powyższy stan faktyczny Sąd Rejonowy ustalił na podstawie zeznań pokrzywdzonych J. Z. (k.1-2, 152-153, 155, 284-285, 287) i P. H. (k.44-45, 154-155, 286-287, 313) oraz świadków J. S. (k.104v, 156, 290-291), T. K. (k.273-274), R. K.(k.283), M. B. (k.272-273), A. R. (k.274-275), T. J. (k.275), M. W. (k.284), P. F.(k.275-276) i K. R. (k. 28-29, 156, 287-288) oraz częściowo na podstawie wyjaśnieniach oskarżonych : M. G. (k. 22-22v, 25, 31, 54) i R. G. (k.37, 40) a także w oparciu o dowody nieosobowe w postaci : protokołów oględzin miejsca (k. 5-6, 48-50), materiałów fotograficznych (k.7-10, 41-43), protokołów zatrzymania (k.14,15,33), protokołów przeszukania (k.16-18, 26-27),protokołów eksperymentu procesowego (k. 24-25, 39-40), materiałów poglądowych (k.85-89), formularzy przyjęcia odpadów metali (k. 106,107), pisma KPP (k. 246), zaświadczenia z systemu epułap (k. 296-300) oraz karty karnej (k. 301,302).

Oskarżony M. G. przesłuchany w postępowaniu przygotowawczym w dniu 11 lutego 2014 roku o godzinie 12:25 przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż w miesiącu lutym 2014 roku wieczorem wraz z ojcem R. G. udał się w kierunku miejscowości K. , z domu zabrali ze sobą nożyce do ciecienia metalu, na wypadek gdyby na jakiejś działce trafił się kabel miedziany. Podał ,że wieszali na ogrodzona posesję ale nie wiedział jak bo był bardzo pijany, kilka razy się przewrócił. Nożycami przecięli skobel i weszli do środka. Podał, iż nie pamięta jak wyglądało pomieszczenie i gdzie leżał kabel bo w środku było ciemno, wzięli kable i wrócili do domu. Kabel sprzedał na skupie złomu w D.. Podejrzany wyjaśnił, iż w 2013 roku dokładnej daty nie pamiętał na początku jesieni wracając z Nowego K. przez pola , na działce letniskowej zauważył przymocowany do deski kabel który był pociągnięty do domku, jego część zwisał przy ścianie. Wszedł na siatkę, pociągnął za kabel, był to kabel czterożyłowy i zabrał go. Wyjaśnił ,iż wspólnie z ojcem dokonał kradzieży jedynie na posesji Z.. (k.22-22v)

Oskarżony przesłuchany dnia 11 lutego 2014 roku o godz. 16:35 podtrzymał wcześniej złożone wyjaśnienia. Uzupełniająco wyjaśnił, iż z działki letniskowej znajdującej się w miejscowości K. na ul. (...) na początku jesieni 2013 roku dokonał kradzieży kabla przymocowanego pomiędzy budynkami z boku budynku. Podała również, iż tej kradzieży dokonał sam, stając przy siatce nożycami odciął skobel.(k. 31)

M. G. przesłuchany dnia 12 lutego 2014 roku ponownie przyznał się do popełnienia zarzucanych czynów, podtrzymał złożone uprzednio wyjaśnienia. Ponadto uzupełniająco wyjaśnił, iż w styczniu 2014 roku, dokładnej daty nie pamiętał wracając ze sklepu w miejscowości K. znalazł się przy działce letniskowej przy ul. (...). Idąc wzdłuż ogrodzenia zauważył rozciągnięty pomiędzy budynkami kabel elektryczny, wspinał się na ogrodzenie i zerwał ten kabel. Kabel ten następnie pociął i sprzedał na skupie złomu w miejscowości D.. Podał, iż w dniu 6 lutego 2014 roku po włamaniu na którym był ze swoim ojcem udał się do domu, ale później sam mając nożyce poszedł na działkę letniskową przy ul. (...) w K., gdzie uprzednio układ już kabel. Po przedostaniu się na teren działki, włamał się do pomieszczeń gospodarczych. Nożycami przeciął kłódki i skobel zabezpieczający w drzwiach wejściowych, z jednego z pomieszczeń zabrał kable elektryczne, które potem pociął i sprzedał na skupie złomu za kwotę 100 zł, którą przeznaczył na zakup alkoholu. (k.54)

M. G. przesłuchany dnia 12 marca 2014 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zaprzeczył że wraz z ojcem był na posesji J. Z. i zabrał z niej kabel. Wyjaśnił, iż wcześniej przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów bowiem był bity i gnębiony przez policjantów, grożono mu aresztem do czasu rozpoznania sprawy przez Sąd, nic nie wiedział na temat włamań. Dopiero na wizji dowiedział się gdzie było włamanie. Podał, że wcześniejsze jego wyjaśnienia zostały częściowo wymyślane a częściowo opowiedziane i nakierowane przez policjantów. Podał, iż podczas przesłuchania policjanci kazali mu się przyznać, cały czas naciskali. Wyjaśnił, że włamanie i kradzież zostały przez niego wymyślane, posiadał potwierdzenie sprzedaży złomu na skupie z lutego, gdyż ojciec pracuje w firmie (...) i przyniósł kabel z pracy. Podał, że dnia 6 lutego 2014 roku był cały czas w domu w zasadzie nigdzie nie wychodził, jego ojciec również był w domu. Wcześniejsze wyjaśnienia złożył pod naciskiem policjantów, nie wykonał obdukcji bo bał się policjantów (k. 74-75)

Oskarżony M. G. przesłuchany przed Sądem (k. 147-150, 266-268) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, iż w dniu kiedy został zatrzymany przez policję, dostał czas żeby się przyznać. Podał, iż policjant chciała go „wrobić w bimber, że ze strony Policji były naciskany, grożono że zostanie aresztowany na 3 miesiące jeśli się nie przyzna. Podczas przesłuchania był straszony, bity pałką że jeśli się nie przyzna zostanie aresztowany. Wyjaśnił, że składane przez niego wyjaśnienia polegały na tym, że potwierdzał wersję przedstawioną przez policjanta. Był przesłuchiwany przez policjanta o ps. (...), który się denerwował, żądał szczegółów. Podał, iż został przykuty w kajdankach do krat, posadzony w szatni. Podał, że policjant o ps. (...) wyjął pałki i kilka raz uderzył go po nogach, zabrano mu telefon. Wyjaśnił również, iż z tego co podał mu policjant układał całą historię która jednak nie miała pokrycia w przeprowadzonej wizji lokalnej. Podał, iż podczas wizji policjant pokazywał mu wszystko po kolei i w tedy też policjanci odkryli kradzież u pana H..

Oskarżony R. G. przesłuchany w toku postępowania przygotowawczego w dniu 12 lutego 2014 roku o godz. 7:20, przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że dnia 6 lutego 2014 roku wspólnie z synem M. G. udał się w kierunku K. do sklepu, gdzie kupili pół litra wódki i chyba piwo. Po zakupach wrócili do domu, tam wypili wódkę. Podał, że syn zaproponował aby przeszli się po okolicy w poszukiwaniu miedzi. M. G. z domu zabrał nożyce. Następnie obaj udali się na działkę w miejscowości K. przy ul. (...) należących do któregoś z braci Z., na której znajduje się obora. Po przybyciu na miejsce obserwowali okolice, po stwierdzeniu że na posesji nikogo nie ma podeszli do budynku. Syn rozciął skobel przy kłódce, weszli do środka, M. G. zabrał wiszący na ścianie kabel siłowy 4x4z mufami na kocówkach. Po czym wrócili do domu, kabel schowali do szopy. Podał, że nie wie co z kablem zrobił syn. (k.37)

R. G. przesłuchany dnia 24 marca 2014 roku nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, iż wcześniej przyznał się bo policjant który go przesłuchiwał powiedział, iż jeśli się nie przyzna to „pójdzie siedzieć na 3 miesiące”, cały czas mówił „przyznaj się przyznaj się” dlatego postanowił się przyznać. Wyjaśnił, że policjant podpowiadał co ma mówić i co mówił jego syn, podczas przesłuchania protokół przesłuchania syna leżał na biurku i policjant częściowo - go czytał ale i on sam z grubsza niego zerkał, jeśli coś się nie zgadzało policjant na niego krzyczał. Podał, iż od syna wie

że również był zmuszany do przyznania się do popełnienia zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że 13 lutego 2014 roku złożył zażalenie na policjanta. Nie był bity, był jedynie gnębiony psychicznie. Podczas wizji lokalnej, policjant kazał mu pokazywać drzewa, szopę do której się włamał (k. 79-80).

Oskarżony przesłuchany w toku postępowania sądowego (k. 150-15, 268-271) ponownie nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Potwierdził wyjaśnienia złożone w postępowaniu przygotowawczym dnia 24 marca 2014 roku. Uzupełniając podał, iż wcześniej przyznał się bo policjant który go przesłuchiwał straszył go aresztem, a kiedy wyjaśnienia nie pokrywały z wyjaśnieniami syna M. G. poprawiał go i podpowiadał co ma mówić, co mówił jego syn, na biurku leżały wyjaśnienia syna.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Sąd oceniając wyjaśnienia oskarżonych M. G. i R. G. dał im wiarę jedynie w części. Sąd za wiarygodnie uznał wyjaśnienia złożone w toku postępowania przygotowawczego przez M. G. w dniach 11 i 12 lutego 2014 roku (k. 22-22v, 25, 31, 54) i R. G. w dniu 12 lutego 2014 roku (k.37, 40). Bezspornym jest fakt, iż dnia 6 lutego 2014 roku oskarżeni będąc pod wpływem alkoholu, wspólnie udali się do miejscowości K. na ulice (...) i tam z terenu posesji należącej do J. Z., po uprzednim przełamaniu zabezpieczeń dostali się do wnętrza budynku gospodarczego z którego zabrali przewody siłowe w czarnej otulinie wraz z mufami koloru siwo-czerwonego, po czym wrócili do domu W ocenie Sądu bowiem wyjaśnienia obu oskarżonych w tym zakresie są spójne, wzajemnie się pokrywające a dodatkowo są zgodne z powszechnym doświadczeniem życiowym i zasadami logiki oraz protokołem oględzin miejsca oraz eksperymentu procesowego. Drobne rozbieżności mogą wynikać z faktu, że obaj sprawcy byli pod wpływem alkoholu, który spożyli tego samego dnia. Za wiarygodne uznać również należy wyjaśnienia M. G. w których opisał przebieg oraz okoliczności popełnienia pozostałych dwóch zarzucanych mu czynów, dotyczących kradzieży i kradzieży z włamaniem na teren posesji P. H. w tym zakresie są one spójne, a nadto zgodne z zeznaniami pokrzywdzonego oraz protokołem oględzin i eksperymentu procesowego oraz dokumentacją fotograficzną.

Za niewiarygodnie Sąd uznał wyjaśnienia M. G. złożone dnia 12 marca 2014 roku oraz w toku postępowania sądowego (k. 74-75, 147-150, 266-268) oraz R. G. złożone dnia 24 marca 2014 roku oraz w toku całego postępowania sądowego (k. 78-80, 150-152, 268-271) w części w której oskarżeni nie przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów i wskazali, iż wcześniejsze złożone wyjaśnienia były przez nich wymyślane i złożone pod naciskiem funkcjonariuszy policji wykonujących czynności procesowe z ich udziałem. Dokonując analizy wyjaśnień obu oskarżonych Sąd uznał za je za niewiarygodne w tym zakresie. Analiza materiału dowodowego pod kątem okoliczności oraz przebiegu zdarzenia wskazuje, że w tym zakresie wyjaśnienia oskarżonych nie odpowiadają prawdzie. Dowodami popierającymi niniejszy wniosek są zeznania funkcjonariuszy policji tj.: T. K. (k.273-274), R. K.(k.283), M. B. (k.272-273), A. R. (k.274-275), T. J. (k.275), M. W. (k. 284) oraz P. F.(k.275-276), którzy zaprzeczyli, że wyjaśnienia składane przez oskarżonych w dniach 11 i 12 lutego 2014 roku złożone były w wyniku zastosowania nacisków fizycznych (min. uderzeniu M. G. pałką, przykuciu kajdankami do ściany szatni) lub psychicznych i zostały w jakikolwiek sposób wymuszone Nie przekonały również Sądu wyjaśnienia w zakresie w jakim oskarżeni twierdzili, że grożono im zastosowaniem aresztowaniem w przypadku gdy nie przyznają się do popełnienia zarzucanych im czynów. W ocenie Sądu nie można uznać za groźbę bezprawną – pouczenia czy też poinformowania osób przesłuchanej o ewentualnych grożących sankcjach karnych w tym możliwości zastosowania środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania. Przedstawiona przez oskarżonych wersja nie znajduje potwierdzenia również w zeznaniach pokrzywdzonych J. Z. i P. H., którzy byli obecni podczas przeprowadzonej wizji lokalnej z udziałem oskarżonych i stanowczo zaprzeczyli, iż czynności te były wykonywane pod naciskiem funkcjonariuszy policji, oskarżony byłi nakierowywany, grożono im przeciwnie z zeznań J. Z. – wynika, że oskarżony R. G. - był spokojny zaś funkcjonariusze nie mówili, i nic nie sugerowali. W ocenie Sądu fakt, iż oskarżeni M. G. i R. G. zaprzeczyli z całą stanowczością temu, że krytycznego dnia w ogóle byli w miejscowości K. i dokonali wspólnie kradzieży z terenu posesji należącej do J. Z. , a dodatkowo oskarżony M. G. również dokonaniu kradzieży i kradzieży z włamaniem na teren posesji P. H. stanowi jedynie przyjętą linię obrony, pozostającą w opozycji z materiałami dowodowymi zebrany w toku postępowania przygotowawczego jak również sądowego.. W ocenie Sądu sposób prowadzenia czynności z oskarżonymi nie budzi wątpliwości, brak jest podstaw do przyjęcia, iż wyjaśnieni w których oskarżeni przyczynił się do zarzucanych im czynów i opisali szczegółowo

przebieg zdarzenia złożone były w warunkach wyłączające swobodę wypowiedzi, pod wpływem przymusi i groźby bezprawnej. W ocenie Sądu twierdzenia oskarżonych w tym zakresie nie odpowiadają prawdzie i są jedynie przyjęta linię obrony obrona w celu uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonego w tym zakresie negują oraz pozostają w sprzeczności z pozostałymi dowodami zebranymi w sprawie, dlatego też Sąd wobec braku podstaw wskazanych w art. 171 kpk nie odrzucił ich, przeciwnie uwzględnił je we wskazanym zakresie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych

Zeznania pokrzywdzonych J. Z. (k.1-2, 152-153, 155, 284-285, 287) oraz P. H. (k.44-45, 154-155, 286-287, 313) i K. R. (k. 28-29, 156, 287-288) Sąd uznał za wiarygodne w całości. Podkreślenia wymaga, że zeznania wyżej opisanych świadków są spójne i logiczne. Brak przy tym podstaw do kwestionowania ich szczerości. Świadców są obcymi osobami dla oskarżonego, dlatego nie może tu być mowy o żadnych osobistych powodach, które mogłyby mieć ewentualny wpływ na treść składanych przez nich zeznań, które są rzeczowe, pozbawione elementów ocennych, sprowadzają się do opisu kolejnych etapów zdarzenia. Nie deprecjonują wartości dowodowej zeznań świadków drobne rozbieżności w zeznaniach złożonych przed Sądem, bowiem w naturalny sposób są one efektem upływu czasu od opisywanych wydarzeń.

Zeznania świadków T. K. (k.273-274), R. K.(k.283), M. B. (k.272-273), A. R. (k.274-275), T. J. (k.275), M. W. (k.284) oraz P. F.(k.275-276) zostały uznane za wiarygodne w całości bowiem są one rzeczowe i logiczne. Przedstawione fakty nie zawierają zbędnej koloryzacji wydarzeń. Świadców Ci zeznawali w zakresie swej wiedzy konsekwentnie a przy tym w sposób rzeczowy, w ich zeznaniach brak było sformułowań o charakterze emocjonalnym czy tendencyjnych wskazujących na negatywne nastawienie do oskarżonego albo w inny sposób mogących wpływać na wiarygodność tych zeznań. Sąd Rejonowy uznał zeznania w pełni za wiarygodne, gdyż są one konsekwentne i spójne. Pokreślić należy, że świadkowie są funkcjonariuszami Policji, a więc wykonują zawód zaufania publicznego, są dla oskarżonych osobami obca i nie mają żadnych powodów, by ich pomawiać. Ponadto zeznania są zgodne i pokrywają z zeznaniami pokrzywdzonych uczestniczących w eksperymencie procesowym (wizji lokalnej) z udziałem oskarżonych co do jej przebiegu. Nadto należy wskazać, iż jak wynika z pisma Komendanta Powiatowego Policji w N. wobec wskazanych funkcjonariuszy nie prowadzono czynności wyjaśniających oraz postępowania dyscyplinarnego w związku z przekroczeniem uprawnień w sprawie dotyczącej oskarżonych (k.246) .

Zeznania I. N. (k. 103, 156, 288-289) oraz J. S. (k.104v, 156, 290-291) Sąd uznał za prawdziwe, jednakże zeznania świadków nic nie wniosły do sprawy ani ustaleń faktycznych. W krytycznym czasie żaden ze świadków nie uczestniczył w zdarzeniu, ani też nie był nawet w pobliżu tego miejsca, dlatego też Sąd nie uwzględnił ich przy ustaleniu stanu faktycznego.

Świadek E. G. (k.289-290) potwierdziła wersję oskarżonych w zakresie stosowanie przymusu fizycznego oraz nacisków psychicznych celem uzyskania wyjaśnień. W ocenie Sądu zeznania jako nie wiarygodne zostały odrzucone w całości. Świadek próbowała w zeznaniach potwierdzić wersję zdarzeń prezentowaną przez oskarżonych, chcąc uchronić ich przed odpowiedzialnością karną i dolegliwością kary. Zeznania te są sprzeczne z omówionymi powyżej wiarygodnymi dowodami, a przy tym pochodzą od osoby najbliższych a więc osób bezpośrednio zainteresowanych wynikiem postępowania karnego.

Prawdziwość, autentyczność i rzetelność sporządzenia pozostałych w sprawie dowodów nieosobowych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości sądu. Zostały one sporządzone poprawnie, kompleksowo i w sposób zgodny ze standardami rzetelnego postępowania.

W świetle powyższych dowodów i poczynionych na ich podstawie ustaleń, sąd doszedł do przekonania, iż wina oskarżonych została w pełni udowodniona.

Oceniając wszystkie zgromadzone w sprawie dowody, przyjęć należy, iż wina M. G., w świetle art. 278 § 1 kk, nie może budzić żadnych wątpliwości. Sąd Rejonowy uznał, iż kwalifikacja prawna czynu popełnionego przez oskarżonego została określona prawidłowo. W ocenie Sądu, oskarżony naruszył dyspozycję art. 278 § 1 kk. Warunkiem odpowiedzialności karnej jest dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej. Zdaniem Sądu

nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. G. działał z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. W ramach powziętego zamiaru dokonał kradzieży należącego do pokrzywdzonego P. H. siłowego przewodu elektrycznego o długości około 30 metrów oraz 12 sztuk elementów stalowych w kształcie litery V o łącznej wartości 850 zł. Zamiar przywłaszczenia przez M. G. polegał na tym, iż bez wiedzy właścicielki zabrał wskazane rzeczy ruchome i oddalił się z terenu posesji. Z przyjętego przez Sąd stanu faktycznego wynika niezbicie, iż oskarżony wyczerpał czasownikowe znamię „zaboru” rzeczy, poprzez zabranie rzeczy ruchomych. Nie budzi więc żadnych wątpliwości, że celem działania oskarżonego, było wyjęcie spod władztwa prawnego właściciela rzeczy i włączenia ich do swojego majątku, a więc ich przywłaszczenie.

Jak wynika również z omówionych powyżej dowodów i przytoczonych ustaleń faktycznych wina M. G. i R. G. została wykazana z całą pewnością. Sprawcy swoim zachowaniem podjętym wspólnie i w porozumieniu popełnili czyn na szkodę J. Z. oraz dodatkowo oskarżony M. G. samodzielnie popełnił czyn na szkodę P. H. czym wypełnili znamiona przestępstw z art. 279 § 1 kk umyślnie, w zamiarze bezpośrednim to znaczy chcąc je popełnić.

Czyny oskarżonych wyczerpują znamiona przewidziane w art. 279 § 1 kk. O przestępstwie kradzieży z włamaniem należy mówić wtedy, gdy sprawca zabiera mienie w celu przywłaszczenia w następstwie usunięcia przeszkody, będącej częścią konstrukcji pomieszczenia zamkniętego lub specjalnym zamknięciem tego pomieszczenia, utrudniającym dostęp do jego wnętrza. (por. uchwała całej izby SN z dnia 25.06.1980r, VII KZP 48 (...), poz.65). Ponadto gdy, działający w celu przywłaszczenia mienia, znajdującego się w zamkniętym pomieszczeniu, dokonuje włamania do tego pomieszczenia, a następnie wewnątrz tego pomieszczenia usuwa zamknięcia różnorodnych urządzeń (np. skrytki, szuflady, szafy), stanowi przestępstwo kradzieży z włamaniem. (por. wyrok SN z dnia 20.01.1987r, Rw 949/86, OSNKW 1987 nr7-8, poz.66).

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. G. popełniając czyn na szkodę J. Z. działał wspólnie i w porozumieniu z R. G., z zamiarem bezpośrednim popełnienia przestępstwa. W ramach porozumienia sprawcy ustalili, iż wspólnie udadzą się na teren posesji, i tam po pokonaniu zabezpieczeń dokonają kradzieży należącego do pokrzywdzonego przewodu elektrycznego siłowego w czarnej otulinie wraz z mufami koloru siwo-czerwonego o długości 40 metrów o łącznej wartości 500 zł. W tym konkretnym przypadku sposób działania podjęty przez oskarżonych (tj. pokonanie materialnej przeszkody w postaci zabezpieczeń przez fizyczne oddziaływanie, wtargnięcie do zamkniętego budynku, podjęcie działań porą wieczorną, oraz dokonanie zaboru w celu przywłaszczenia przewodów elektrycznych siłowych w czarnej otulinie wraz z mufami koloru siwo-czerwonego na szkodę J. Z. oraz M. G. dwóch przedłużaczy elektrycznych na szkodę P. H.) wskazuje na winę oskarżonych. Oskarżeni pokonując zabezpieczenia obiektów na terenie posesji J. Z. oraz M. G. obiektu usytuowanego na ternie posesji P. H. w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, z góry powziętym zamiarem dopuścił się czynu, który należy zakwalifikować z art. 279 § 1kk .

Zachowanie się oskarżonych było w pełni zarzucane, nie działali oni w żadnej wyjątkowej sytuacji decyzyjnej, a za to z rozeznaniem i ze świadomością bezprawności czynów. Dopuszcili się oni powyższych występków umyślnie w zamiarze bezpośrednim, czyli chcąc go dokonać co wynika chociażby ze specyfiki i celowości podjętych przez nich zachowań.

Przechodząc do wymiaru kary Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Czyny którego dopuścił się oskarżony M. G. oraz czyn R. G. charakteryzuje się dosyć wysokim stopniem społecznej szkodliwości, biorą pod uwagę sposób i okoliczności popełnienia przestępstwa, rozmiar wyrządzonej szkody, a także postać zamiaru oraz motywację sprawcy .

Okolicznością łagodzącą z pewnością jest uprzednia niekaralność sprawców oraz niezarzucany sposób życia przed popełnieniem czynów .

Stosownie do treści art. 4 § 1kk jeżeli w czasie orzekania obowiązuje inna ustawa niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się nowa ustawę, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio jeżeli jest względniejsza dla sprawcy.

W ocenie Sądu dla oskarżonego najbardziej korzystną jest ustawa karna w brzmieniu obowiązująca w dniu popełnienia przestępstwa to jest w dniu 6 lutego 2014 roku.

Dlatego też pamiętając, iż dolegliwość kary nie powinna przekraczać stopnia winy, w tym konkretnym przypadku za właściwą Sąd Rejonowy uznał karę w stosunku do M. G. za pierwszy z popełnionych czynów wypełniający dyspozycję art. 279§1kk w wysokości 1 roku pozbawienia wolności, za drugi z czynów z art. 278§1kk w wysokości 4 miesięcy pozbawienia wolności. Wymiar orzeczonych tak kar odpowiada stopniowi społecznej szkodliwości jego czynów. Orzekając karę łączną Sąd miał na uwadze rodzaj i charakter czynów, daty ich popełnienia. Kierując się powyższymi przesłankami za właściwą karę łączną Sąd uznał karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności.

W stosunku do oskarżanego R. G. jako adekwatną do stopnia społecznej szkodliwości i winy, kierując się dyrektywami wymiaru kary – uznano karę 1 roku pozbawienia wolności. W ocenie Sądu tak orzeczone kary są zgodne z dyrektywami określonymi w art. 53 kk i adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynu i stanowi wypadkową wziętych pod uwagę zarówno okoliczności obciążających, jak i łagodzących.

W świetle powyższego kierując się zasadą wyrażoną w cytowanym przepisie niezbędnym było warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonych wobec oskarżonych R. G. i M. G.. Należało mieć w tym zakresie na uwadze treść art. 58 § 1 kk, który ustanawia dyrektywę pierwszeństwa kar wolnościowych nad izolacyjnymi, zezwalając Sądowi na orzeczenie kary pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania tylko wówczas, gdy inna kara lub środek karny nie może spełnić celów kary. Orzeczone kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat winny spełnić cele ukarania, zarówno w znaczeniu prewencji indywidualnej, jak i ogólnej. Zdaniem Sądu w stosunku do obu oskarżanych, zachodzi warunek przewidziany w art. 69 § 1 kk, to jest pozytywna prognoza kryminologiczna na przyszłość. Określony w wyroku okres próby będzie wystarczającym dla weryfikacji i oceny zachowania oskarżonego. Zdaniem Sądu określony okres próby będzie również wystarczający dla osiągnięcia wobec oskarżonych celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Powołane powyżej okoliczności wskazują, że pobyt oskarżanych w warunkach izolacji więziennej, mógłby przynieść skutki odwrotne od zamierzonych, przy uwzględnieniu celów, jakie kara ma odnieść w stosunku do sprawcy przy kształtowaniu prawidłowych postaw życiowych.

Sąd nie znalazł jednocześnie podstaw do nałożenia na obu oskarżonych obowiązku naprawienia solidarnie szkody na rzecz J. Z. w wysokości 500 zł oraz na oskarżonego M. G. obowiązku naprawienia szkody na rzecz pokrzywdzonego P. H. w łącznej wysokości 1000 zł, osób które faktycznie poniosły uszczerbek finansowy w związku z dokonaniem czynów zabronionych .

W oparciu o treść rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przyznano adwokat M. K. – ustanowionemu z urzędu kwotę po 826,56 złotych z sum Skarbu Państwa tytułem nieopłaconej pomocy prawnej świadczonej z urzędu na rzecz oskarżonych bowiem koszty te nie zostały uiszczone w całości ani w części .

W oparciu o treść art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych w całości. Mając na uwadze sytuację rodzinną i majątkową oskarżonych, a w szczególności wysokość ich dochodów oraz konieczność wspierania finansowego bliskich, Sąd Rejonowy uznał, iż poniesienie kosztów postępowania byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe.

Mając powyższe na względzie orzeczona jak w wyroku.

Z. odpis wyroku wraz z uzasadnieniem doręczyć obrońcy oskarżonych .